

ปาสักชลสิทธิ์

Pasak Chonlasit Dam

หนังสือสองภาษา Thai-English

เรียบเรียง: ฝ่ายวิชาการ สถาพรบุ๊คส์ ภาพปก: เฉลิม อัคคะพู

แปล: พีริยา พงษ์สาริกัน, John Viano

ซุด
ศาสตร์
พระราชา
พัฒนาทั่วไทย

โครงการพัฒนาลุ่มน้ำป่าสักอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

The Pasak River Royal Development Project

โครงการชลประทาน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ แก้ปัญหาการเกษตรและชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยได้อย่างยั่งยืน

ความเป็นมา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงตระหนักว่าราษฎรส่วนใหญ่ ของประเทศประกอบอาชีพหลักคือทำนาทำสวนทำไร่ แต่กลับต้องเผชิญปัญหาขาดแคลนน้ำมาโดยตลอด เนื่องจากสภาพภูมิประเทศ และขาดกำลังตลอดจนวิธีจัดหาน้ำมา เพาะปลูกจึงได้มีพระราชดำริที่เกี่ยวกับการจัดหาน้ำเพื่อการเกษตรหลากหลายวิธี เช่นการ ดัดแปรสภาพอากาศให้เกิดฝนหรือฝนหลวง การจัดหาแหล่งน้ำและวิธีกักเก็บน้ำ การทำระบบส่งน้ำไปยังไร่นา กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สนองพระราชดำริ เกิดเป็นโครงการชลประทานอันเนื่องมาจากพระราชดำริมากกว่า ๒,๐๐๐ โครงการ ทั่วประเทศ ทั้งในรูปแบบของทำนบและฝายทางภาคเหนือ อ่างเก็บน้ำและอุโมงค์ผันน้ำ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การใช้ระบบชลประทานช่วยเจือจางเพื่อแก้ปัญหาน้ำเสียหรือ น้ำกร่อยในภาคใต้ รวมถึงการสร้างเชื่อนกักเก็บน้ำในภาคกลาง

Background

King Bhumibol Adulyadej realized most Thai people worked as farmers or in positions serving the agricultural industry. However, Thailand regularly suffered from droughts because of its geography and inefficient water management. King Bhumibol Adulyadej devised many water management techniques. King Bhumibol had the Royal Irrigation Department (in the Ministry of Agriculture and Cooperatives) administer 2,000 water projects all over Thailand. Weirs and dikes were built in the north. Reservoirs and aqueducts were built in the northeast. Wastewater management systems were built in the south. Dams were built in central Thailand.

แม่น้ำป่าสัก แม่น้ำสำคัญที่ไหลผ่านจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางหลายจังหวัด

แม่น้ำป่าสัก

มีต้นกำเนิดมาจากเทือกเขาเพชรบูรณ์ ทอดยาวลงทิศใต้มาบรรจบกับแม่น้ำเจ้าพระยาที่จังหวัด พระนครศรีอยุธยา รวมความยาวทั้งสิ้น ๗๐๐ กิโลเมตรโดยประมาณ และรวมพื้นที่ทั้งหมด ๑๖,๒๙๒ ตารางกิโลเมตร มีลำน้ำสาขาแยกออกทั้งทิศตะวันออกและทิศตะวันตก โดยลำน้ำสาขาที่สำคัญ เช่น ห้วยน้ำพุง ห้วยปาแดง ห้วย ขอนแก่น ลำกง ห้วยเกาะแก้ว ลำสนธิ และห้วยมวกเหล็ก

ตอนบนของลุ่มแม่น้ำป่าสัก มีลักษณะเป็นเทือกเขาสูง คือล้อมบริเวณด้านเหนือ ด้านตะวันออกและตะวันตก ของจังหวัดเพชรบูรณ์ มีความลาดชันและมีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ราว ๑๑๐ – ๑๑๕ เมตร

บริเวณตอนกลางสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางราว ๔๕ – ๖๐ เมตร โดยพื้นที่ของทางทิศตะวันตกและ ทิศใต้มีลักษณะเป็นที่ราบสลับกับภูเขา และทางทิศตะวันออกเป็นเทือกเขาสลับเนินเขา ครอบคลุมบริเวณตอนล่าง ของจังหวัดเพชรบูรณ์และพื้นที่จังหวัดลพบุรี สระบุรี ชัยภูมิ รวมถึงนครราชสีมาบางส่วน

บริเวณตอนล่างของลุ่มน้ำ อยู่ในพื้นที่ของเทือกเขาดงพญาเย็น เขาสามหลั่น ไปจนถึงอุทยานแห่งชาติ เขาใหญ่ ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของจังหวัดสระบุรี นครราชสีมา และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

The Pasak River

The Pasak River originates in the Phetchabun Mountains. It flows southward and into the Chao Phraya River at Ayutthaya Province. The Pasak River is 700 kilometers long. It has tributaries in the east and in the west such as Huai Nam Phung, Huai Pa Daeng, Huai Khonkaen, Lam Kong, Huai Ko Kaew, Lam Sonthi, and Huai Muaklek rivers.

To the north, the Pasak River is flanked by the mountains of Phetchabun Province. The mountains are steep and are 110-115 meters above the sea level.

The Pasak River's elevation ranges between 45-60 meters above sea level. There are mountains and plateaus to the river's west and south. To the east, there are mountains and hills—located in southern Phetchabun, Lopburi, Saraburi and Chaiyapum provinces. The Pasak River flows south, into Nakhon Ratchasima Province, through the Dong Phaya Yen Mountains, Sam Lan National Park and Khao Yai National Park, which covers parts of Saraburi, Nakhon Ratchasima, and Phra Nakhon Si Ayutthaya provinces.

ในฤดูแล้ง แม่น้ำป่าสักบางช่วงแห้งขอด ราษภรขาดน้ำทำการเกษตร

ปัญหาภัยแล้ง-น้ำท่วม

ลุ่มน้ำตอนบนของแม่น้ำปาสักมีความลาดชันสูง ฤดูฝนน้ำไหลหลากรวดเร็วและบ่าท่วมพื้นที่สองฝั่งลำน้ำ ไร่นา บ้านเรือน และทรัพย์สินเสียหาย เมื่อน้ำหลาก ต่อเนื่องถึงลุ่มน้ำเจ้าพระยาได้เพิ่มปัญหาอุทกภัย ส่งผล ถึงกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเป็นประจำ ส่วนใน ฤดูแล้ง แม่น้ำปาสักบางช่วงแห้งขอดสามารถเดินข้าม ได้ ราษฎรขาดน้ำทำการเกษตร

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๘ กรมชลประทานศึกษาโครงการ เขื่อนกักเก็บน้ำจากแม่น้ำป่าสัก พบว่าเป็นโครงการ ใหญ่และลงทุนสูงจึงถูกระงับไป ในขณะที่ปัญหา ขาดแคลนน้ำในฤดูแล้งและน้ำท่วมในฤดูฝนทวีความ รุนแรงต่อเนื่อง

Droughts and Floods

The mountains, at the origin of the Pasak River, are steep. In the rainy season, the water flows down fast and floods the rice fields and houses below—causing property damage and, sometimes, loss of life. If flooding occurs near the confluence of the Pasak and the Chao Phraya Rivers, Bangkok and surrounding provinces usually get flooded. In the dry season, the Pasak River runs completely dry and people do not have water for farming or other purposes.

In 2508 B.E., the Royal Irrigation Department evaluated the potential to build a dam on the Pasak River. The project was not implemented because the estimated costs were too high. In that year, the droughts in the dry season and floods in the rainy seasons, were worse than ever.

พ.ศ. ๒๕๓๒ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา
ภูมิพลอดุลยเดชทรงมีความห่วงใยประชาชน และทรง
มีสายพระเนตรยาวไกลถึงการจัดการปัญหาทรัพยากร
น้ำที่ราษฎรต้องเผชิญ ทั้งเรื่องน้ำท่วมขังและภาวะแห้ง
แล้ง โดยเฉพาะกรุงเทพฯ และเขตปริมณฑล จึงมีรับสั่ง
ให้เร่งศึกษาการสร้างเชื่อนที่เขตลุ่มแม่น้ำป่าสักเพื่อ
ช่วยกักเก็บน้ำ และแก้ปัญหาอุทกภัย รวมถึงผลกระทบ
ที่จะตามมา

ต่อมา เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ มีพระ-ราชดำรัสเรื่องอ่างเก็บน้ำ ๒ แห่ง ที่ช่วยบรรเทาความ เดือดร้อนของราษฎร คือ อ่างเก็บน้ำบริเวณแม่น้ำ

ในฤดูฝน น้ำจากแม่น้ำป่าสักไหลหลากต่อเนื่องถึงแม่น้ำเจ้าพระยา ส่งผลให้เกิดน้ำท่วมกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเสมอ

ป่าสัก (เชื่อนป่าสักชลสิทธิ์) และอ่างเก็บน้ำบริเวณแม่น้ำนครนายก (เชื่อนขุนด่านปราการชล) เป็นพระราชดำรัส ที่ช่วยให้ประชาชนเข้าใจแนวพระราชดำริเรื่องเชื่อนชัดเจนขึ้น

พ.ศ. ๒๕๓๗ คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติการก่อสร้างเชื่อนบริเวณตำบลหนองบัว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัด ลพบุรี มีกรมชลประทานเป็นหลักในการดำเนินงานด้วยความสนับสนุนของหน่วยงานราชการต่างๆ จนสำเร็จได้ใน เวลา ๕ ปี ใน พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นปีที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงเจริญพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๗๒ พรรษา

In 2532 B.E., King Bhumibol Adulyadej realized that His people had been suffering. He was a visionary in water management and so, He had the Royal Irrigation Department evaluate the idea of building a dam along the Pasak River, to store water, which could help prevent floods.

On December 4th, 2536 B.E., He spoke of building two dams to end His people's suffering. The two proposed dams were the Pasak Chonlasit Dam on the Pasak River and the Khun Dan Prakarn Chon Dam on the Nakhon Nayok River. His speech helped people understand His idea to build the two dams.

In 2537, the cabinet passed the proposal to build a dam at Tambon Nong Bua, Amphoe Phatthana Nikhom in Lopburi Province. It put the Royal Irrigation Department in charge. The dam took 5 years to build and it was completed in 2542 B.E., the year King Bhumibol celebrated His 72nd birthday.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทอดพระเนตรแบบจำลองเชื่อนป่าสักชลสิทธิ์

ขาดทุนคือกำไร

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระราชดำรัสเกี่ยวกับการลงทุนและบริหาร โครงการขนาดใหญ่ โดยพระราชทานหลักคิดเรื่อง "ขาดทุนคือกำไร" หรือ "Our loss is our gain" ซึ่งมี ความหมายว่า การดำเนินโครงการใดก็ตามให้ยึดผลสำเร็จของการดำเนินงาน โดยให้ความสำคัญต่อ ผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาที่เป็นผลประโยชน์ของคนส่วนรวมมากกว่าผลสำเร็จที่เป็นตัวเลขอันเป็นผล ประโยชน์ของกลุ่มคนส่วนน้อย เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ความว่า

Our Loss Is Our Gain

King Bhumibol Adulyadej gave a speech on investing in and managing mega projects. He proposed an idea called, "Our Loss Is Our Gain," which means we must spend a lot of money to help people. Hence, the profits the Royal projects make are not as important as the number of people the projects have helped, as King Bhumibol explained in a speech on December 23, 2542 B.E.:

"...เชื่อนปาสักนี้เริ่มต้นด้วยเป็นกิจการของ กรมชลประทาน แต่ว่าให้กรมชลประทานแต่ฝ่ายเดียว ไม่ได้ ก็จึงต้องรวบรวมกำลังและกลายเป็นกิจการของ รัฐบาลเป็นส่วนรวม เป็นกิจการที่ใช้เงินเกิน 🖻 หมื่นล้าน เป็นจำนวนเงินที่ไม่ใช่น้อย แล้วทำไมมาทำ แต่ที่ สนับสนุนให้ทำ เพราะว่าเชื่อนป่าสักมีประโยชน์มาก แม้จะยังไม่ได้ส่งน้ำสำหรับการเกษตรแท้ๆ แต่ว่าได้ทำ ประโยชน์บอกไว้แล้วโครงการป่าสักมีไว้สำหรับน้ำแห้ง และมีไว้สำหรับน้ำเปียก น้ำมากน้ำเกินมันก็เปียก ทำให้มีความเสียหาย เสียหายทั้งทางเกษตรคือถ้าสิ่งที่ เพาะปลูก ถูกน้ำท่วมก็เน่า เมื่อเน่าแล้ว เจ้าของคือ เกษตรกรก็ไม่มีรายได้ ต้องช่วยเขา เขาก็ต้องช่วยตัวเอง ด้วย เสียหายมาก ในด้านอื่น ในกรุง ในเมืองก็มีน้ำมาก ไม่ได้ประโยชน์ ก็ล้นมาท่วมถนน การจราจรติดขัด ธุรกิจต่างๆ หยุดชะงักเสียหาย ความเสียหายเหล่านี้ หลังคำนวณดู หมื่นล้าน เมื่อปี ๒๖ รัฐบาลต่างๆ ใน ระยะใน้นต้องมีงบประมาณไปช่วยเกษตรกร งบ ประมาณสูบน้ำออกจากถนน ออกจากกรุงคิดแล้วเป็น เงินก็ประมาณหมื่นล้าน แต่ความเสียหาย อย่างอื่นเป็น มลพิษ คือเครื่องที่สูบก็ต้องใช้น้ำมันหรือถ้าไม่ได้ใช้ น้ำมัน ก็ต้องใช้ไฟฟ้า ไฟฟ้าต้องผลิตด้วยเชื้อเพลิงที่ สร้างมลพิษ เช่น มีน้ำมันหรือลิกในต์ ทำมลพิษมากก็ เสียหายทับถมไปคีก มันเกินหมื่นล้าน

ถ้านับดูปีนี้ที่น่าจะมีความเสียหายหมื่นล้าน ไม่ ต้องเสีย ที่ไม่ต้องเสียนี้ก็ทำให้เกิดมีผลผลิต โดยเฉพาะ อย่างเกษตรกร เขามีผลผลิตได้ แม้จะปีนี้ ซึ่งเชื่อนยัง ไม่ได้ทำงานในด้านชลประทาน ก็ทำให้ป้องกันไม่ให้มี น้ำท่วม ทำให้เกษตรกรเพาะปลูกได้ ก็เป็นเงินหลาย พันล้าน ฉะนั้นในปีเดียวเชื่อนป่าสักนี้ได้คุ้มแล้ว คุ้มค่า ที่ได้สร้าง ๒ หมื่นล้านนั้นค่าสร้างตัวเชื่อนและส่วน ประกอบต่างๆ ไม่ถึงพันล้าน หมายความว่า กิจการ เหล่านี้ ไม่ได้อยู่ในเรื่องของเศรษฐกิจพอเพียง แบบพื้นฐาน แต่ว่าเป็นเศรษฐกิจพอเพียงแบบ ก้าวหน้า ก็พอเพียงเพราะว่าถ้าทำแล้ว คนอาจจะ เกี่ยวข้องกับกิจการนี้มากมาย ทำให้ส่วนรวมได้รับ ประโยชน์และจะทำให้เจริญ

อีกข้อหนึ่งการที่สร้างเขื่อนป่าสักนี้ เป็นกิจการที่ กว้างขวาง ต้องร่วมมือกันหลายหน่วยงาน เป็นการร่วม มือระหว่างคนหลายจำพวก หลายอาชีพ ถ้ากิจการที่ ทำนี้ไม่มีนโยบายที่แน่วแน่ที่สอดคล้องกัน มัวแต่ ทะเลาะกัน ไม่สำเร็จ ไม่สำเร็จถือว่าไม่ได้ประโยชน์จาก กิจการที่คิด เมื่อไม่ได้ประโยชน์จากกิจการที่คิด ป่านนี้ เราจะจนลงไป เงิน ๒ หมื่นล้านที่ไปลงกับการสร้างนั้น ก็หมดไปแล้ว หมดไปโดยไม่มีประโยชน์ หมดไปโดยได้ ทำลาย เพราะว่าเดือดร้อน เกษตรกรเดือดร้อน ชาวกรุง เดือดร้อน ฉะนั้นต้องมีเหมือนกัน โครงการต่างๆ หรือ เศรษฐกิจที่ใหญ่ที่ต้องมีการสอดคล้องกันดี ที่ไม่ใช่เป็น แต่เหมือนทฤษฎีใหม่ ๑๕ ไร่ แล้วก็สามารถจะปลูกข้าว พอกิน นี่ใหญ่กว่า **แต่อันนี้ก็เป็นเศรษฐกิจพอเพียง** เหมือนกัน คนไม่เข้าใจว่ากิจการใหญ่ๆ เหมือน สร้างเชื่อนป่าสัก คนนึกว่าเป็นเศรษฐกิจสมัยใหม่ เป็นเศรษฐกิจที่ใกลจากเศรษฐกิจพอเพียง..."

เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ โครงการพัฒนาลุ่มน้ำ ป่าสัก อันเนื่องมาจากพระราชดำริ

"The Royal Irrigation Department initiated the Pasak Dam project. But we needed cooperation from other parts of the Royal Thai Government to finish it. Thus it has become the Government's project. It cost more than 20 billion Baht--which is a large sum. Why did we do this? We needed to build the Pasak Dam because it will, definitely, be useful. Although, we haven't opened the floodgates to water the rice fields yet, the dam has already helped prevent droughts and floods. When we have too much water, rice fields are flooded. If farmers cannot harvest rice, we need to help them and they need to help themselves, too. In towns, water isn't used for agriculture but water would flood the roads and business would come to a halt. In 2526 B.E., we spent about 10 billion Baht helping farmers and pumping water out of Bangkok. Another

drawback was pollution because water pumps use either petroleum or electricity, which is made from the burning fossil fuels, emitting pollution. Considering these effects on the environment, we actually spent more than 10 billion Baht.

This year we could have spent more than 10 billion Baht, but we haven't. Farmers could harvest their rice. Although the dam hasn't been used for irrigation yet, it did prevent flooding and farmers could grow their crops, which have earned them billions of Baht in revenue. The dam was worth building. We spent 20 billion Baht on the dam itself and about 1 billion Baht on other facilities. It's too much to be considered sustainable. However, this is self-sustaining in the long run. We are building the dam for many people and Thailand would benefit from it. We spent money on a better environment and the increased well-being of the people. In this case, our loss is our gain.

Building the dam required cooperation among many organizations. We needed experts in many fields. If we don't communicate clearly, we would end up fighting. We wouldn't be going anywhere. We wouldn't make it if we continued fighting against each other. Then, nobody benefits. We would only get poorer. We already spent 20 billion Baht and it would be waste of time and money if we were not determined to make this project successful. We all would be affected negatively. Sometimes we need to run a mega project like this. It's not like the rice field project I implemented. The rice field project wants people to make enough money to support their families. The scales are different. The dam project is a bigger scale sustainable project, too. We need it because if we don't have it, people will be hurt."

เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์

"...สำหรับการใช้น้ำนั้นต้องทราบว่าแต่ละคนใช้อยู่อย่างสบายพอสมควร โดยเฉลี่ย วันหนึ่งใช้คนละ ๒๐๐ ลิตร ถ้าคำนวณดูว่าวันละ ๒๐๐ ลิตรนี้ ๕ คน ก็ใช้ ๑,๐๐๐ ลิตร คือ หนึ่งลูกบาศก์เมตรต่อวัน ถ้าปีหนึ่งคูณ ๓๖๕ ก็หมายความว่า ๕ คนใช้ในหนึ่งปี ๓๖๕ ลูกบาศก์เมตร ในกรุงเทพฯ และในบริเวณใกล้เคียงนี้เรานับเอาคร่าวๆ ว่ามี ๑๐ ล้านคน ๑๐ ล้านคนก็คูณเข้าไปก็เป็น ๗๓๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ฉะนั้นเราเก็บกัก ๗๓๐ ล้านลูกบาศก์ เมตรในเชื่อนเราก็สามารถที่จะบริการคนในละแวกนี้ คนในภาคกลางใกล้กรุงเทพฯ นี้ได้ ตลอดไป แล้วก็ไม่มีความขาดแคลน..."

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

The Pasak Chonlasit Dam

"We are doing a pretty good job on water consumption. Each day a person uses about 200 liters, so 5 people would use about 1,000 liters or 1 cubic meter per day. There are 10 million people in Bangkok, so in a year we use 730 million cubic meters. If the dam can hold 730 million cubic meters of water, we can serve the needs of people in Bangkok and surrounding areas."

King Bhumibol Adulyadej December 4, 2536 B.E. เชื่อนปาสักชลสิทธิ์เป็นเชื่อนดินที่มีความยาวมากที่สุดในประเทศไทย คือ ๔,๘๖๐ เมตร ตั้งอยู่ในพื้นที่ ๒ จังหวัด คือ ตำบลหนองบัว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัด ลพบุรี ๙๖,๖๕๘ ไร่ และตำบลคำพราน อำเภอวังม่วง จังหวัดสระบุรี ๘,๖๔๒ ไร่ รวมแล้วมีพื้นที่ทั้งหมด ๑๐๕,๓๐๐ ไร่

เชื่อนป่าสักชลสิทธิ์เป็นเชื่อนดินแบบแบ่งแยกเขต (Zoned type) คือ เชื่อนที่มี โครงสร้างแบ่งแยกกันในแต่ละส่วน มีแกนกลางของเชื่อนที่เป็นชั้นดินเหนียวทึบน้ำ และใช้ทรายหรือกรวดเพื่อกรองน้ำในแต่ละชั้น โดยถัดออกมาจากแกนเชื่อน จะเป็น ชั้นดินกึ่งทึบน้ำ และปิดทับด้านนอกสุดด้วยหินทิ้งหรือหินเรียงเพื่อป้องกันการกัดเซาะ

The Pasak Chonlasit Dam is the longest earthen dam in Thailand. It is 4,860 meters long. The dam area covers 154.65 square kilometers in Tambon Nong Bua, Amphoe Phattana Nikhom, Lopburi Province and 13.83 square kilometers in Tambon Kham Phran, Amphoe Wang Muang, Saraburi Province. In total the Pasak Chonlasit Dam and reservoir cover 168.48 square kilometers.

เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ เขื่อนดินที่ยาวที่สุดในประเทศไทย ตั้งอยู่พื้นที่จังหวัดลพบุรีและสระบุรี

เรียนรู้หลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๔ ผ่านโครงการตามพระราชดำริสำคัญ ๔ โครงการ

Learn How King Bhumibol Adulyadej Implemented 9 Royal Projects

หนังสือชุด *ศาสตร์พระราชา พัฒนาทั่วไทย* ได้น้อมนำโครงการตามพระราชดำริที่เป็นแบบอย่างอันดี ในการศึกษา หลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙ ซึ่งมีหลักการสำคัญ คือ 'เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา' เพื่อเป็นแรงบันดาลใจที่จะน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมนำหลักคิดและพระราชกรณียกิจ ของพระองค์ ไปศึกษาค้นคว้าและประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและประเทศชาติสืบไป

The Art and Science of King Bhumibol Adulyadej: Series II gives knowledge and information about the King's theories, process, and thoughts about work and life — emphasizing King Rama IX's process of 'Understand, Approach, and Develop,' which guided His thinking and actions to improve quality of life of His people. We study what the King Bhumibol Adulyadej did for Thailand, so we can follow in His footsteps.

ชุด ศาสตร์พระราชา พัฒนาทั่วไทย

